Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς, τά ὀφειλόμενα ἀπό τό τελευταῖο αὐτό νομισματικά ἐξισωτικά ποσά, δεσμεύεται ἀπό τήν δασμολογική κατάταξη στήν ὁποία προέβη τό κράτος αὐτό καί δέν δύναται νά καταβάλει τά ὀφειλόμενα ἀπό τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς νομισματικά ἐξισωτικά ποσά παρά μέ τόν συντελεστή πού ἀντιστοιχεῖ στήν ἐφαρμοσθεῖσα ἀπό αὐτό δασμολογική κατάταξη.

3) Οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ 974/71 τοῦ Συμβουλίου καί ἰδίως τοῦ ἄρθρου 2α, κοθώς καί οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 29ης Μαΐου 1975, πρέπει νά ἑρμηνευθοῦν ὑπό τήν ἔννοια ὅτι τό Κράτος μέλος ἐξαγωγῆς δέν ἔχει ἐξουσία νά καταβάλει στούς ἐπιχειρηματίες τήν διαφορά μεταξύ τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ κατά τήν ἐξαγωγή πού ἀντιστοιχεῖ στήν δασμολογική κατάταξη, στήν ὁποία προέβη τό Κράτος μέλος αὐτό καί τοῦ μειωμένου νομισματικοῦ ποσοῦ κατά τήν ἐξαγωγή, πού ἀντιστοιχεῖ στήν δασμολογική κατάταξη κατά τήν εἰσαγωγή στήν ὁποία προέβη τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς.

Koopmans O'Keeffe Bosco

Ἐδημοσιεύθη σέ δημοσία συνεδρίαση στό Λουξεμβοῦργο τήν 1η Ὀκτωβρίου 1981.

Ὁ γραμματεύς

J. A. Pompe

βοηθός γραμματεύς

Ὁ πρόεδρος τοῦ πρώτου τμήματος

T. Koopmans

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ SIR GORDON SLYNN ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981 [1]

Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,

Ἡ προκειμένη ὑπόθεση περιῆλθε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου κατόπιν αἰτήσεως περί ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως πού ὑπέβαλε ὁ πρόεδρος τοῦ High Court τῆς Ἰρλανδίας στίς 31 Ἰουλίου 1980 κατόπιν ἀγωγῆς πού ἤσκησε ἡ Anglo-Irish Meat Company Limited, ἡ ὁποία ζητεῖ ἀπό τόν ἰρλανδό Ὑπουργό Γεωργίας τό ποσό τῶν

1 — Μετάφραση ἀπό τά ἀγγλικά.

442 069,16 λιρῶν στερλινῶν, τό ὁποῖο θεωρεῖ ὡς τό ἀπομένον ὑπόλοιπο τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν («ΝΕΠ») πού ὀφείλονται στήν ἑταιρία γιά τίς εἰσαχθεῖσες ποσότητες 6οείου κρέατος ἀπό τήν Ἰρλανδία στό Ἡνωμένο Βασίλειο κατά τό διάστημα ἀπό 20ῆς Μαρτίου 1978 ἕως 28ης Ἀπριλίου 1979. Ὁ ἰρλανδός Ὑπουργός Γεωργίας ἐνάγεται 6άσει συμφωνίας πού συνήφθη μεταξύ τῶν δύο Κρατῶν μελῶν, κατά τήν ὁποία ἡ Ἰρλανδία ὀφείλει «νά πληρώσει τό ἐξισωτικό ποσό πού θά ἔπρεπε νά χορηγήσει» τό Ἡνωμένο Βασίλειο ὡς Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2α τοῦ κανονισμοῦ 974/71 τῆς 12ης Μαΐου 1971 (ΕΕ L 106, εἰδ. ἔκδ. τόμ. 03/006, σ. 192), ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τόν κανονισμό 1112/73 τῆς 30ῆς Ἀπριλίου 1973 (ΕΕ L 11, εἰδ. ἔκδ. τόμ. 03/009, σ. 160).

Κατά τήν ἐν λόγω περίοδο ἡ δραστηριότητα τῆς ἑταιρίας συνίστατο στήν ἀγορά ζώων καί τήν πώληση κρέατος. Ἕνα μεγάλο μέρος τῶν ἐξαγωγῶν της προωρίζετο γιά τό Ἡνωμένο Βασίλειο. Τό κρέας περί τοῦ ὁποίου πρόκειται στήν προκειμένη ὑπόθεση ἀπετελεῖτο ἀπό τό διατηρημένο διά ἁπλῆς ψύξεως ἐμπρόσθιο τεταρτημόριο 6οοειδοῦς, ἀπό τό ὁποῖο εἶχε ἀφαιρεθεῖ ὁ σπόνδυλος ἄτλας. Ὁ σπόνδυλος αὐτός ἔχει 6άρος 0,5 kg κατά προσέγγιση καί εὑρίσκεται στόν αὐχένα τοῦ ζώου.

Κατά τήν συμπλήρωση τῶν σχετικῶν διατυπώσεων ἐξαγωγῆς ἡ ἑταιρία ἐδήλωσε ὅτι τό κρέας ἐμπίπτει στήν διάκριση 02.01 A II α) 4 αα τοῦ κοινοῦ δασμολογίου («ΚΕΔ»), ἤτοι ἕτερα «μή ἀποστεωμένα τεμάχια» κρέατος διατηρημένου διά ἁπλῆς ψύξεως, καί τό ἀνέφερε στό ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ 5, πού συνιστᾶ τό ἔγγραφο ἐσωτερικῆς κοινοτικῆς διαμετακομίσεως τό ὁποῖο ἀπαιτεῖται στίς συναλλαγές αὐτές. Οἱ ἰρλανδικές ἀρχές ἐθεώρησαν τήν ἐν λόγω κατάταξη ὡς ὀρθή καί ἡ ἑταιρία κατέ6αλε κατά τήν ἐξαγωγή νομισματικά ἐξισωτικά ποσά σύμφωνα μέ τόν συντελεστή πού προ6λέπεται γιά τήν διάκριση αὐτή. Πάντως, κατά τήν εἰσαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων στό Ἡνωμένο Βασίλειο, οἱ 6ρετανικές τελωνειακές ἀρχές ἐθεώρησαν κάθε ἀντίτυπο ἐλέγχου Τ 5 προσθέτοντας διάφορες σημειώσεις, πού ἀνέφεραν ὅτι ἡ κατάταξη στήν διάκριση πού εἶχε δηλωθεῖ ἀμφισ6ητεῖτο, καί δίδοντας σχετικά νέο ἀριθμό. Κατά τήν συνεδρίαση ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἑταιρίας ἀμφισ6ήτησε ὅτι οἱ ἐν λόγω θεωρήσεις ἀποτελοῦν ἐπίσημη κατάταξη τῶν ἐμπορευμάτων σέ ἄλλη δασμολογική κλάση. Πάντως, στήν διάταξη περί παραπομπῆς ἀνεφέρετο ὅτι τά ἐμπορεύματα διετέθησαν στήν ἐγχώρια κατανάλωση ἐντός τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ὑπαχθέντα στήν διάκριση 02.01 A II α) 2 66 καθώς καί ὅτι οἱ 6ρετανικές ἀρχές εἰδοποίησαν σχετικά τούς ἰρλανδούς συναδέλφους τους, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10α παράγραφος 4 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, τῆς 29ης Μαΐου 1975 (ΕΕ L 139, εἰδ. ἔκδ. τόμ. 03/013, σ. 14), ὅπως ἐτροποποιήθη ἀπό τό ἄρθρο 1 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1556/77 τῆς 11ης Ἰουλίου 1977 (ΕΕ L 173, εἰδ. ἔκδ. τόμ. 03/018, σ. 201). Ἀνεξάρτητα ἀπό τόν τύπο τῶν θεωρήσεων, εἶναι σαφές ὅτι τό Ἡνωμένο Βασίλειο υἱοθέτησε τήν ἐκδοχή σύμφωνα μέ τήν ὁποία τό ἐν λόγω κρέας ἐμπίπτει στήν διάκριση 2 66, ἤτοι ἕτερα κεχωρισμένα ἤ μή κεχωρισμένα ἐμπρόσθια τεταρτημόρια. Τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά, πού ἐπε6άλλοντο ἐπί τῶν ἐμπροσθίων τεταρτημορίων ἦταν χαμηλότερα ἀπό ἐκεῖνα πού ἐπε6άλλοντο ἐπί τῶν ἀποστεωμένων κρεάτων. Ὁ ἰρλανδός Ὑπουργός Γεωργίας κατέ6αλε τό μικρότερο αὐτό ποσό, ὅπως καθωρίσθη ἀπό τό Ἡνωμένο Βασίλειο. Ἡ διαφορά μεταξύ τῶν δύο ποσῶν ἀποτελεῖ τό ἀντικείμενο τῆς διαφορᾶς.

Παρ' ὅλον ὅτι προφανῶς δέν ἀποτελεῖ συνήθη πρακτική στίς συναλλαγές νά ἀφαιρεῖται ὁ σπόνδυλος ἄτλας καί παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἀφαίρεση αὐτή δέν ἐπηρεάζει τό προϊόν ἀπό ἐμπορική ἄποψη, ἡ ἑταιρία ὑπεστήριξε ὅτι ἄν ἡ ἀφαίρεση τοῦ σπονδύλου αὐτοῦ δύναται νά ὁδηγήσει στήν κατάταξη τοῦ κρέατος σέ διαφορετική καί περισσότερο προσοδοφόρα διάκριση, δύναται ἀπολύτως νά τό πράξει. Καί ἄλλοι ἔμποροι εἶχαν ἀκολουθήσει παρόμοια πρακτική καί σέ ἕνα πεδίο ὅπου τά

περιθώρια κέρδους εἶναι περιορισμένα, ἡ ἑταιρία δέν εἶχε εὐχέρεια ἐκλογῆς. Κατά συνέπεια, ἐξηκολούθει νά ἐμμένει στήν σχετική κατάταξη γιά τήν καταβολή τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν κατά τήν εἰσαγωγή. Μετά ἀπό σχετική ἀλληλογραφία οἱ τελωνειακές ἀρχές τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἐζήτησαν ἐγγράφως ἀπό τήν Ἐπιτροπή, νά φέρει τό ζήτημα ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ὀνοματολογίας τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου. Τό πρόβλημα ἐξετάσθη γιά πρώτη φορά ἀπό τήν ἐπιτροπή ὀνοματολογίας στίς 4 Δεκεμβρίου 1978, χωρίς πάντως νά ἔχει τεθεῖ ἐπισήμως σέ ψηφοφορία μέχρι τίς 6 Ἀπριλίου 1979. Κατά τήν ἄποψη τῆς ἐν λόγω ἐπιτροπῆς τά τεταρτημόρια ἀπό τά ὁποῖα ἔχει ἀφαιρεθεῖ ὁ σπόνδυλος ἄτλας, δέν ὑπάγονται στήν διάκριση 02.01 A II α) 2 66, ἀλλά στήν διάκριση 02.01 A II α) 4 αα, ἐνῶ λίγο ἀργότερα, στίς 11 Μαΐου 1979, ἡ Ἐπιτροπή ἐθέσπισε τόν κανονισμό 936/79 (JO L 117/19 τῆς 12ης Μαΐου 1979), πού ἤρχισε νά ἰσχύει τόν Ἰούνιο τοῦ 1979 καί πού ὑπήγαγε τά κεχωρισμένα ἐμπρόσθια τεταρτημόρια στήν διάκριση 4 αα σύμφωνα μέ τήν γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπί πλέον, ἀπό 30ῆς Ἀπριλίου 1979 καθωρίσθη ὁ ἴδιος συντελεστής νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν γιά τό κρέας ὡς πρός ἀμφότερες τίς διακρίσεις (βλ. ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ 745/79 τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς 11ης Ἀπριλίου 1979, JO L 95/1 τῆς 16ης Ἀπριλίου 1979).

Ὁ πρόεδρος τοῦ High Court ὑπέβαλε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τά ἀκόλουθα τρία ἐρωτήματα:

«1. Οἱ διατάξεις τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (ὅπως περιέχονται στόν κανονισμό ΕΟΚ 950/68, καθώς καί οἱ μεταγενέστερες τροποποιήσεις του) πρέπει νά ἑρμηνευθοῦν, γιά τήν περίοδο μεταξύ 20 Μαρτίου 1978 καί 28 Ἀπριλίου 1979, ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἐπιβάλλουν τήν κατάταξη, γιά τόν ἐκτελωνισμό, τοῦ διατηρημένου δι' ἁπλῆς ψύξεως κεχωρισμένου ἐμπροσθίου τεταρτημορίου βοοειδοῦς, ἀπό τό ὁποῖο ἔχει ἀφαιρεθεῖ ὁ σπόνδυλος ἄτλας, στήν διάκριση 02.01 A II α) 4 καί κατά συνέπεια τήν ἀντίστοιχη μεταχείριση κατά τόν ὑπολογισμό τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού εἰσπράττονται κατά τήν ἐξαγωγή ἤ χορηγοῦνται κατά τήν εἰσαγωγή στίς συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν;

2. Σέ περίπτωση καταφατικῆς ἀπαντήσεως στό ἐρώτημα 1, οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 10 καί 11 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 πρέπει νά ἑρμηνευθοῦν ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἐπιβάλλουν στόν ἐναγόμενο τήν ὑποχρέωση νά χορηγήσει στήν ἐνάγουσα νομισματικό ἐξισωτικό ποσό βάσει συντελεστοῦ πού ἐφαρμόζεται στήν ἐν λόγω διάκριση καί ὄχι βάσει ἐκείνου πού ἐφαρμόζεται σέ διαφορετική διάκριση, ἡ ἐφαρμογή τῆς ὁποίας ἐκοινοποιήθη κατά τό ἄρθρο 10α παράγραφος 4 γιά τήν διάθεση στήν κατανάλωση τῶν ἐν λόγω προϊόντων κατά τήν στιγμή εἰσαγωγῆς τους στό Κράτος μέλος προορισμοῦ;

3. Σέ περίπτωση ἀρνητικῆς ἀπαντήσεως στό ἕνα ἤ στό ἄλλο ἀπό τά ἀνωτέρω ἐρωτήματα, οἱ ἐν λόγω διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 πρέπει νά ἑρμηνευθοῦν ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἐπιβάλλουν στόν ἐναγόμενο ὑποχρέωση νά καταβάλει στήν ἐνάγουσα τό ὑπερβάλλον τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού εἰσεπράχθη κατά τήν ἐξαγωγή ἀπό τήν Ἰρλανδία τῶν ἐν λόγω προϊόντων κατ' ἐφαρμογή τῆς διακρίσεως 02.01 A II α) 4 αα;»

Ἐπί τοῦ πρώτου ἐρωτήματος

Ἡ διάκριση 02.01 A II α) 2 τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου διακρίνει ἁπλῶς μεταξύ «κεχωρισμένων ἤ μή κεχωρισμένων ἐμπροσθίων τεταρτημορίων». Οἱ συμπληρωματικές σημειώσεις πού περιέχονται στήν ἀρχή τοῦ κεφαλαίου καθορίζουν τά κεχωρισμένα καί μή κεχωρισμένα ἐμπρόσθια τεταρτημόρια σχετικά μέ τήν διάκριση ὡς ἑξῆς:

«... Τό ἐμπρόσθιο μέρος τοῦ ἡμισφαγείου μεθ' ἁπάντων τῶν ὀστῶν καθώς καί τοῦ τραχήλου καί τῶν ὠμοπλατῶν μετά τεσσάρων ζευγῶν πλευρῶν τό ἐλάχιστον καί δέκα ζευγῶν πλευρῶν τό μέγιστον ...»

Οἱ ἰρλανδικές τελωνειακές ἀρχές, ἔκριναν ὅτι ἡ ἀφαίρεση τοῦ σπονδύλου ἄτλας κωλύει τήν ὑπαγωγή τοῦ κρέατος στήν περιγραφή τῶν κεχωρισμένων καί μή κεχωρισμένων ἐμπροσθίων τεταρτημορίων, ἐπειδή στήν περίπτωση αὐτή δέν δύναται πλέον νά λεχθεῖ ὅτι περιλαμβάνει «ἅπαντα τά ὀστᾶ». Ἔπρεπε συνεπῶς, νά καταταχθεῖ ὡς «μή ἀποστεωμένο» τεμάχιο. Πάντως, οἱ ἀρχές τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου φαίνεται ὅτι ἐθεώρησαν ὅτι ἡ ἔκφραση «ἅπαντα τά ὀστᾶ» ἀφορᾶ μόνο τά ὀστᾶ τῶν πλευρῶν, ὥστε ἡ ἀφαίρεση τοῦ ὀστοῦ ἄτλας νά μή ἐπηρεάζει τήν κατάταξη τοῦ κρέατος ἤ ἄλλως ὅτι ἡ ἀφαίρεση τοῦ μικροῦ αὐτοῦ σπονδύλου, χωρίς καμμιά σημασία ἀπό ἐμπορικῆς ἀπόψεως, δέν ἐμποδίζει νά θεωρηθεῖ ὅτι τό σφάγιο περιλαμβάνει «ἅπαντα τά ὀστᾶ».

Ὁ κανονισμός 936/79, πού ἄρχισε νά ἰσχύει τόν Ἰούνιο τοῦ 1979, ὑπάγει σαφῶς τό κρέας στήν διάκριση 4aa (τεμάχια μή ἀποστεωμένα). Φαίνεται ὅτι γίνεται δεκτό ὅτι δέν ἔχει ἀναδρομική ἰσχύ (6λ. πχ. ὑπόθεση 30/71 *Siemers* κατά *Hauptzollamt Bad Reichenhall* (1971), ECR 919 στήν σ. 928 καί ὑπόθεση 158/78 *Biegel* κατά *Hauptzollamt Bochum* (1979) ECR 1103 στήν σ. 1119). Ἑπομένως, δέν εἶναι δεσμευτικός ὅσον ἀφορᾶ τήν ἐφαρμοστέα κατάταξη τῶν ἐμπορευμάτων τῆς ἰδίας φύσεως μέ ἐκεῖνα τῆς προκειμένης ὑποθέσεως τά ὁποῖα εἰσήχθησαν πρίν ἀπό τήν ἔναρξη ἰσχύος του. Πάντως, ἡ ἐνάγουσα, ὁ Ὑπουργός Γεωργίας καί ἡ Ἐπιτροπή συμφωνοῦν ἐπί τοῦ ὅτι ἡ κατάταξη στήν ὁποία προέβησαν οἱ ἀρχές τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἦταν ἐσφαλμένη καί ὅλοι ἐπικαλοῦνται τόν κανονισμό ὄχι ὡς ἀποφασιστικό στοιχεῖο γιά τήν ἀπάντηση πού πρέπει νά δοθεῖ στό ἐν λόγω ἐρώτημα, ἀλλά ὡς συνεκτιμητέα ἀπόδειξη περί τοῦ ποιά εἶναι ἡ ὀρθή ἑρμηνεία. Στίς γραπτές της παρατηρήσεις, ἡ κυβέρνηση τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ὑπεστήριξε ὅτι οἱ συμπληρωματικές σημειώσεις θά ἦταν διατυπωμένες διαφορετικά, ἄν ὑπῆρχε ἡ πρόθεση νά ἀποκλεισθεῖ ἡ ὑπαγωγή στήν διάκριση 02.01 A II α) 2 66, ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι λείπει ἕνας μικρός αὐχενικός σπόνδυλος, καθώς καί ἐκ τοῦ ὅτι οἱ συμπληρωματικές σημειώσεις εἶναι τουλάχιστον διφορούμενες καί κατά συνέπεια, ἐπειδή ἡ ἀφαίρεση τοῦ σπονδύλου ἄτλας δέν ἀλλοιώνει τόν βασικό χαρακτῆρα τοῦ ἐμπροσθίου τεταρτημορίου τοῦ βοός ἤ δέν ἐμποδίζει τήν ἀγορά καί πώλησή του στό ἐμπόριο, ἡ ὀρθή κατάταξη εἶναι μᾶλλον ἐκείνη τοῦ ἐμπροσθίου τεταρτημορίου παρά τοῦ μή ἀποστεωμένου τεμαχίου.

Οἱ κανόνες ἑρμηνείας τῆς ὀνοματολογίας τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου ὁρίζουν ὅτι ἀπό νομικῆς ἀπόψεως ἡ κατάταξη πρέπει νά γίνεται σύμφωνα μέ τήν ὁρολογία τῶν κλάσεων καί κατ' ἐφαρμογή τῶν σημειώσεων πού περιλαμβάνει τό σχετικό τμῆμα ἤ κεφάλαιο. Κατά τήν γνώμη μας, ἡ ἀναφορά στά τελευταῖα αὐτά περιλαμβάνει τίς «συμπληρωματικές σημειώσεις» πού εὑρίσκονται στήν ἀρχή τοῦ κεφαλαίου 2 καί πού περιγράφονται ὡς τέτοιες κατά τό μέρος πού συμπληρώνουν τίς σημειώσεις τοῦ κεφαλαίου τῆς ὀνοματολογίας τοῦ συμβουλίου τελωνειακῆς συνεργασίας ἐπί τῆς ὁποίας στηρίζεται τό Κοινό Δασμολόγιο. Ἡ ἔκφραση «μεθ' ἁπάντων τῶν ὀστῶν» τῆς περιγραφῆς πού γίνεται στίς συμπληρωματικές σημειώσεις γιά τά «ἐμπρόσθια τεταρτημόρια», δέν ἀναφέρεται κατά τήν ἄποψή μας μόνον στά ὀστᾶ τῶν πλευρῶν, ὅπως ἰσχυρίζεται τό Ἡνωμένο Βασίλειο, γιά τόν πρόσθετο λόγο ὅτι οἱ ἐν λόγω σημειώσεις δέχονται τήν ὕπαρξη ἀπό τεσσάρων μέχρι δέκα πλευρῶν ἤ ζευγῶν πλευρῶν. Τό περιθώριο αὐτό δέν θά εἶχε, κατά τήν γνώμη μας, κανένα νόημα, ἄν τό ἐμπρόσθιο τεταρτημόριο ἔπρεπε νά περιλαμβάνει «ὅλες τίς πλευρές». Μολονότι ἀληθεύει ὅτι οἱ ἐν λόγω σημειώσεις ἦταν δυνατόν νά διατυπωθοῦν μέ καλύτερο τρόπο καί μολονότι ὅτι δέν εἶναι σαφής ὁ λόγος τῆς ἀρχικῆς διακρίσεως, δέν ὑπάρχει, κατά τήν ἄποψή μας, λόγος νά καταλήξουμε στό συμπέρασμα ὅτι πρέπει νά δοθεῖ στήν ἔκφραση «μεθ' ἁπάντων τῶν

όστῶν» διαφορετικό ἀπό τό σύνηθες νόημά της. Ὅλα τά ὀστᾶ σημαίνει ὅλα τά ὀστᾶ καί ὄχι ὅλα ἐκτός ἀπό ἕνα ὀστοῦν ἤ ὅλα ἐκτός ἀπό κάποιο πού στερεῖται ἐμπορικῆς σημασίας.

Ἐπί πλέον, τό γεγονός ὅτι πρέπει νά συμπεριληφθεῖ ὁ σπόνδυλος ἄτλας, γιά νά θεωρηθεῖ τό κρέας ὡς ἐμπρόσθιο τεταρτημόριο, φαίνεται ὅτι ἐνισχύεται καί ἀπό τίς ἐπεξηγηματικές σημειώσεις τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου. Στήν ἔκδοση τοῦ 1978, ἀναφέρουν σέ σχέση μέ τήν διάκριση 02.01 A II, «ὅσον ἀφορᾶ τήν ὁρολογία τῶν ἐμπροσθίων τεταρτημορίων ... θεωροῦνται ὡς: α) τράχηλος τό τμῆμα τοῦ λαιμοῦ πού περιλαμβάνει τούς μῦς μετά τῶν ἡμίσεων τῶν 7 αὐχενικῶν σπονδύλων ...». Κατά τήν συζήτηση, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἐναγούσης καί τῆς Ἐπιτροπῆς ἦταν σέ θέση νά ἐπιβεβαιώσουν ὅτι ὁ σπόνδυλος ἄτλας εἶναι ἕνας ἀπό τούς ἑπτά αὐχενικούς σπονδύλους. Κατά συνέπεια, ἐφ' ὅσον τά πράγματα ἔχουν ἔτσι, φαίνεται ὅτι ὁ σπόνδυλος αὐτός πρέπει νά θεωρεῖται ὡς τμῆμα τοῦ «τραχήλου».

Ἑπομένως, ἡ ὀρθή κατάταξη αὐτοῦ τοῦ κρέατος, κατά τήν ἄποψή μας, εἶναι ἐκείνη πού τό ὑπάγει στήν διάκριση 02.01 A II α) 4 αα. Κατά τό μέρος πού καταλήξαμε στήν ἄποψη αὐτή ἀνεξάρτητα μέν, ἀλλά σύμφωνα μέ τήν γνώμη τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὀνοματολογίας, δέν κρίνεται ἀναγκαῖο νά σχολιάσουμε τίς προτάσεις ὅσον ἀφορᾶ τήν βαρύτητα πού πρέπει νά προσδοθεῖ στίς ἀπόψεις τῆς πλειοψηφίας αὐτῆς ὡς ἐπιβοηθητικό μέσο γιά τήν ἑρμηνεία τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου.

Ἐπί τοῦ δευτέρου ἐρωτήματος

Ὅσον ἀφορᾶ τό δεύτερο ἐρώτημα, τό Δικαστήριο ἀπεφάνθη στήν ὑπόθεση 795/79 *Handelsmaatschappij Petsch* κατά *Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten*, τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1980, πού δέν ἔχει ἀκόμη δημοσιευθεῖ στήν Συλλογή, ὅτι τό ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ 974/71 παρέχει ἐξουσία γιά τήν χορήγηση τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν κατά τίς εἰσαγωγές στό Κράτος μέλος ἐντός τοῦ ὁποίου εἰσάγονται τά ἐμπορεύματα, καθώς καί τό ὅτι τό ἄρθρο 2 α τοῦ κανονισμοῦ δέν παρέχει στό Κράτος μέλος ἐξαγωγῆς τήν ἐξουσία καταβολῆς ἑνός νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ κατά τήν εἰσαγωγή, ἀλλά τοῦ παρέχει ἁπλῶς τήν εὐχέρεια «νά πληρώσει, κατόπιν συμφωνίας μέ τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς, καί γιά λογαριασμό του, τό νομισματικό ἐξισωτικό ποσό πού θά ἔπρεπε νά χορηγήσει τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς». Ἐπειδή ἡ χορήγηση τῶν νομισματικῶν ποσῶν ἐξαρτᾶται ἀπό τήν δασμολογική κατάταξη τῶν ἐμπορευμάτων, ἕπεται ὅτι τό Κράτος μέλος ἐξαγωγῆς δύναται μόνο νά καταβάλει τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά σύμφωνα μέ τόν ἀντίστοιχο συντελεστή τῆς δασμολογικῆς κλάσεως, στήν ὁποία κατέταξε τά ἐμπορεύματα τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς. «Ὅσον ἀφορᾶ τήν πληρωμή τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν στήν ὁποία ὑποχρεοῦται τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς, τό Κράτος μέλος ἐξαγωγῆς δεσμεύεται ἀπό τήν δασμολογική κατάταξη πού ἐφαρμόζει τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς ἐπί τῶν ἐν λόγω προϊόντων γιά τήν εἰσαγωγή τους».

Ἡ ἑταιρία ἐπεδίωξε νά διακρίνει τήν ἀπόφαση πού ἐξεδόθη ἐπί τῆς ὑποθέσεως *Pesch* ἀπό τήν προκειμένη ὑπόθεση. Ὑπεστηρίχθη σχετικά ὅτι τό γεγονός ὅτι στήν προκειμένη περίπτωση τό ζήτημα ὑπεβλήθη στήν ἐπιτροπή ὀνοματολογίας, ἡ ὁποία ἔδωσε καί τήν λύση πού ὑποστηρίζει ἡ ἑταιρία, σημαίνει ὅτι ὁ ἰρλανδός Ὑπουργός Γεωργίας δεσμεύεται νά καταβάλει τό ποσό πού θά ἔπρεπε νά καταβληθεῖ σύμφωνα μέ τήν ἐν λόγω γνώμη. Πάντως, δέν δυνάμεθα νά θεωρήσουμε ὅτι ἡ σκέψη 11 τῆς ἀποφάσεως πού ἐξεδόθη ἐπί τῆς ὑποθέσεως *Pesch* σημαίνει ὅτι τό ἄν ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία σύμφωνα μέ τήν ὁποία οἱ σχετικές διαφορές ὑποβάλλονται ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ὀνοματολογίας, συνεπάγεται αὐτόματη διόρθωση τῆς δασμολογικῆς κατατάξεως στήν ὁποία προέβησαν οἱ ἀρχές τοῦ κράτους εἰσαγωγῆς. Ὅσον ἀφορᾶ τό κράτος ἐξαγωγῆς, ἡ κατάταξη στήν ὁποία

προέβη τό κράτος εἰσαγωγῆς εἶναι ἀποφασιστική ἰδίως ὅταν, ὅπως προφανῶς συμβαίνει στήν προκειμένη περίπτωση, ἔχει δοθεῖ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς κατόπιν τῆς κατατάξεως τῶν ἐν λόγω ἐμπορευμάτων στήν ὁποία προέβη τό Ἡνωμένο Βασίλειο.

Ἄλλως, σέ περίπτωση ἀμφιβολίας, ὑποστηρίζεται ὅτι τό Κράτος μέλος ἐξαγωγῆς ὑποχρεοῦται νά προβεῖ στίς σχετικές ἔρευνες πού εἶναι ἀναγκαῖες γιά τήν ἐπίλυση τῆς διαφορᾶς πού ἀφορᾶ τήν κατάταξη στήν ὁποία προέβη τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς, ἐφ' ὅσον τό πρῶτο ὀφείλει κατά τό ἄρθρο 2α τοῦ κανονισμοῦ 954/71 νά καταβάλει τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά πού τό τελευταῖο «θά ἔπρεπε νά χορηγήσει» σύμφωνα μέ ὀρθή ἑρμηνεία τοῦ κοινοτικοῦ δικαίου. Ἄν καί εἶναι καθ' ὅλα δυνατό νά ὑποστηριχθεῖ ὅτι ἡ ὑποχρέωση καταβολῆς τοῦ ποσοῦ πού τό κράτος εἰσαγωγῆς «θά ἔπρεπε νά χορηγήσει» σημαίνει ὅτι τό κράτος ἐξαγωγῆς ὀφείλει νά πληρώσει τό ἀκριβές ποσό καί ὄχι ἁπλῶς αὐτό πού τό κράτος εἰσαγωγῆς θεωρεῖ ἐσφαλμένα ὡς τέτοιο, τό ἐπιχείρημα αὐτό εἶναι, κατά τήν γνώμη μας, ἀσυμβίβαστο πρός τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου ἐπί τῆς ὑποθέσεως *Pesch.*

Στήν ὑπόθεση αὐτή, τό Δικαστήριο ἐτόνισε ὅτι τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς ἐξακολουθεῖ νά ὑποχρεοῦται βάσει τοῦ ἄρθρου 2 α γιά τήν χορήγηση τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ καί κατά συνέπεια γιά τήν κατάταξη τῶν ἐμπορευμάτων πρός καθορισμό τοῦ ἀντιστοίχου συντελεστοῦ τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ. Ἡ ὑποχρέωση τοῦ Κράτους μέλους ἐξαγωγῆς δέν συνίσταται σέ τίποτε ἄλλο παρά στήν πληρωμή τοῦ ποσοῦ πού καθωρίσθη κατά τόν τρόπο αὐτό. Κατά δεύτερο λόγο, πληρώνει σύμφωνα μέ τό προσκομισθέν κοινοτικό ἔγγραφο διαμετακομίσεως πού ἀφορᾶ τά ἐμπορεύματα. Ὅπως ἀνέφερε ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς, τό Κράτος μέλος ἐξαγωγῆς, ἀποτελεῖ ἁπλῶς ὄργανο τοῦ Κράτους μέλους εἰσαγωγῆς γιά τήν καταβολή τῶν ὀφειλομένων νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν. Δέν ἔχει τήν δυνατότητα νά παρακάμψει τόν καθορισμό στόν ὁποῖο προέβη τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς, ὁ ὁποῖος προκύπτει ἀπό τό διαμετακομιστικό ἔγγραφο.

Τό ἄρθρο 10 α παράγραφος 4 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 ὁρίζει ὅτι, ὅταν τά εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα διατίθενται πρός ἐγχώρια κατανάλωση ὑπαγόμενα σέ δασμολογική κλάση διαφορετική ἀπό ἐκείνη πού ἀναφέρεται στό ἔγγραφο διαμετακομίσεως, πρέπει νά ἐνημερώνεται σχετικά τό τελωνεῖο ἀναχωρήσεως. Αὐτό συνήθως γίνεται διά σχετικῆς σημειώσεως ἐπί τοῦ ἐγγράφου διαμετακομίσεως, πρίν ἐπιστραφεῖ στό τελωνεῖο ἀναχωρήσεως (βλ. ἄρθρο 12 τοῦ κανονισμοῦ 223/77 τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1976, JO L 38/20 τῆς 9ης Φεβρουαρίου 1977). Ὅπως προέτεινε ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ἐναγούσης κατά τήν ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτηση, ἡ καταβολή τοῦ νομισματικοῦ ἐξισωτικοῦ ποσοῦ δύναται νά καθυστερήσει δυνάμει τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75 «... ἄν ἡ διοίκηση προέβη σέ ἀνάκριση καί σέ περίπτωση πού ὑπάρχουν ἀμφιβολίες γιά τήν ἀκρίβεια τοῦ καταρτισθέντος φακέλου». Αὐτό πάντως ἀφορᾶ τήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ὑπάρχει ὑπόνοια ὅτι τό ἔγγραφο διαμετακομίσεως δέν ἀναφέρει ἐπακριβῶς ὅτι ἐξεπληρώθησαν οἱ διατυπώσεις εἰσαγωγῆς καί ὅτι κατεβλήθησαν τέλη καί οἱ ἐπιβαρύνσεις ἰσοδυνάμου ἀποτελέσματος ἤ ἄν δέν καθίσταται σαφές ἀπό τό ἴδιο τό ἔγγραφο βάσει ποιᾶς δασμολογικῆς κατατάξεως ἐξετελωνίσθησαν τά ἐν λόγω ἐμπορεύματα γιά νά διατεθοῦν στήν κατανάλωση ἐντός τοῦ Κράτους μέλους εἰσαγωγῆς. Κατά τήν ἄποψη μας, δέν παρέχει τήν δυνατότητα οὔτε ὑποχρεώνει τό Κράτος μέλος ἐξαγωγῆς νά καθυστερήσει τήν καταβολή τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν, ἐφ' ὅσον συνεχίζει τίς ἔρευνές του σχετικά μέ τήν ὀρθότητα τῆς δασμολογικῆς κατατάξεως στήν ὁποία προέβη τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς.

Ἐάν ὁ εἰσαγωγεύς ἤ ἐξαγωγεύς ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ δασμολογική κατάταξη στήν ὁποία προέβη τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς εἶναι

ἐσφαλμένη, πιστεύουμε ὅτι ὀφείλει νά ζητήσει ἀπό τίς ἁρμόδιες ἀρχές τήν ἐπανεξέταση τῆς κατατάξεως. Κατά τήν ἰσχύουσα νομοθεσία, ἄν τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς ἀρνεῖται νά προβεῖ στήν ἐπανεξέταση τῆς κατατάξεως στήν ὁποία προέβη ἤ δέν δέχεται νά συμμορφωθεῖ μέ τήν γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ὀνοματολογίας, ἡ λύση συνίσταται στό νά ἀχθεῖ ἡ ὑπόθεση ἐνώπιον τῶν ἐθνικῶν δικαστηρίων. Κατά τήν ἄποψή μας, ὁ ἐνδιαφερόμενος δέν δύναται νά ὑποχρεώσει τίς ἀρχές τοῦ Κράτους μέλους ἐξαγωγῆς σέ ἀποκατάσταση τῶν πραγμάτων.

Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ἰσχυρίσθη ὅτι ἀκόμη καί στήν περίπτωση πού οἱ ἀρχές τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου ἔσφαλαν ὡς πρός τήν κατάταξη τῶν ἐν λόγω ἐμπορευμάτων, εἶχαν ἀκόμη τό δικαίωμα νά χορηγήσουν τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά μέ τόν συντελεστή πού ἀντιστοιχεῖ γιά τά ἐμπρόσθια τεταρτημόρια καί ὄχι γιά τά ἀποστεωμένα τεμάχια, ἄν ἐθεωροῦσαν ὅτι ἐπρόκειτο περί δολίας ἐνεργείας ἤ καταχρήσεως κατά τήν ἐφαρμογή τοῦ συστήματος τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν καί ὑφίστατο κατά συνέπεια κίνδυνος στρεβλώσεως τοῦ ἐμπορίου. Ἡ ἐντύπωση πού ἀπεκομίσαμε ἀπό τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου ἐπί τῆς ὑποθέσεως *Pesch* εἶναι ὅτι δέν τίθεται παρόμοιο ζήτημα στήν προκειμένη ὑπόθεση. Κατά συνέπεια, δέν προτιθέμεθα νά ἐκφράσουμε ὁποιαδήποτε ἄποψη ὡς πρός τό ἄν οἱ ὑποθέσεις στίς ὁποῖες ἀναφέρεται ἡ Ἐπιτροπή δύνανται νά ἐνισχύσουν τήν εὐρύτερη πρόταση πού ὑποστηρίζει ἤ ἄν τά περιστατικά τῆς παρούσης ὑποθέσεως δύνανται ὀρθῶς νά θεωρηθοῦν ὅτι συνιστοῦν δόλια ἐνέργεια ἤ κατάχρηση κατά τήν ἐφαρμογή τοῦ συστήματος τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν.

Ἐπί τοῦ τρίτου ἐρωτήματος

Μέ τό τρίτο ἐρώτημά του τό ἐθνικό δικαστήριο ἐρωτᾶ περαιτέρω ἄν ὁ Ὑπουργός Γεωργίας ὑποχρεοῦται νά ἀποδώσει στήν ἐνάγουσα τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά πού εἰσέπραξε κατά τήν ἐξαγωγή τοῦ κρέατος ἀπό τήν Ἰρλανδία, λόγω τοῦ ὅτι ἐπεβλήθησαν μέ συντελεστή ὑψηλότερο ἀπό τόν προβλεπόμενο γιά τήν δασμολογική κατάταξη πού εἶχε γίνει δεκτή, ὅταν τό κρέας εἰσήχθη στό Ἡνωμένο Βασίλειο. Κατά τήν ἄποψή μας, ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀρνητική. Ἔγινε δεκτό ὅτι ἡ κατάταξη στήν ὁποία προέβησαν οἱ ἰρλανδικές ἀρχές ἦταν ὀρθή καί ὅτι τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά εἰσεπράχθησαν βάσει ὀρθοῦ συντελεστοῦ. Οἱ κανονισμοί δέν προβλέπουν ὑποχρέωση ἀποδόσεως τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν πού εἰσεπράχθησαν κανονικῶς, ἀνεξαρτήτως ἀπό τό τί συνέβη κατά τήν εἰσαγωγή.

Ἡ ἐνάγουσα ἰσχυρίσθη ὅτι αὐτό ὁδηγεῖ σέ ἀποτέλεσμα πού εἶναι προφανῶς ἄδικο, ἐφ' ὅσον σημαίνει ὅτι ἐπί τοῦ ἰδίου προϊόντος, τήν αὐτή χρονική στιγμή καί ἐνῶ πρόκειται περί μιᾶς συναλλαγῆς, ἐφαρμόζονται δύο διαφορετικές κατατάξεις, οἱ ὁποῖες συνεπάγονται τήν ἐφαρμογή τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν μέ διαφορετικούς συντελεστές. Πάντως, ἡ ἐνδεχομένη λύση δέν στρέφεται ἐναντίον τοῦ Κράτους μέλους ἐξαγωγῆς πού ἐνήργησε βάσει συμφωνίας πού συνήφθη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 α τοῦ τροποποιηθέντος κανονισμοῦ 974/71.

Διά ταῦτα φρονοῦμε ὅτι στά ὑποβληθέντα ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ἐρωτήματα πρέπει νά δοθοῦν οἱ ἀκόλουθες ἀπαντήσεις:

1) Κατά τό χρονικό διάστημα μεταξύ 20ῆς Μαρτίου 1978 καί 28ης Ἀπριλίου 1979 τά διατηρημένα διά ἁπλῆς ψύξεως κεχωρισμένα ἐμπρόσθια τεταρτη-

μόρια 6ούς άπό τά όποῖα ἔχει ἀφαιρεθεῖ ὁ σπόνδυλος ἄτλας ὑπήγοντο στήν διάκριση 02.01 A II α) 4 αα τοῦ Κοινοῦ Δασμολογίου καί ὑπέκειντο σέ νομισματικά ἐξισωτικά ποσά μέ τό ἀντίστοιχο στήν ἐν λόγω διάκριση συντελεστή·

2) δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2α τοῦ κανονισμοῦ 974/71 καί τῶν ἄρθρων 10 καί 11 τοῦ κανονισμοῦ 1380/75, οἱ ἀρχές τοῦ Κράτους μέλους ἐξαγωγῆς ὑποχρεοῦνται νά χορηγήσουν νομισματικά ἐξισωτικά ποσά μέ τόν συντελεστή πού καθόρισε τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς ἀκόμη καί στήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ἡ δασμολογική κατάταξη γιά τόν ὑπολογισμό τοῦ συντελεστοῦ θεωρεῖται ὡς ἐσφαλμένη·

3) ὁ κανονισμός 1380/75 δέν ὑποχρεώνει τίς ἀρχές τοῦ Κράτους μέλους ἐξαγωγῆς νά ἀποδώσουν τά νομισματικά ἐξισωτικά ποσά πού νομίμως εἰσεπράχθησαν κατά τήν εἰσαγωγή τῶν ἐμπορευμάτων ἁπλῶς καί μόνον ἐπειδή εἰσεπράχθησαν ἤ ἐχορηγήθησαν ἀπό τό Κράτος μέλος εἰσαγωγῆς μέ διαφορετικό συντελεστή.